

του ἀμαρτιθεάτρου. 'Ο ἐνομαστότερος πάντων, ὃν θεωροῦσιν ὡς τὴν πήγην τοῦ Πύακος τοῦ Πώ, γένεται ἐκ τοῦ ὑψους βράχου διξέως καὶ προσκρούων ἐπὶ τινος ἐξογῆς κατὰ τὰ δύο πέμπτα τῆς πτώσεώς του, οὐλᾶς κατώτερον ἐπὶ ἀλληλης τινος ἐξογῆς τῶν λίθων βράχων, ἀριστεράς τούτης 422 μέτρα.

'Ο ρύαξ οὗτος καταπίπτει βραχέως ὡς νέφος κατεργάμενον ὃ ἀπέστι μαλλιὸν παρεμποδίζει τὴν ταχεῖαν πτώσιν του ὃ δὲ θιαλὺς ἀπολαυθεῖ μετ' εὐχαριστήσεως τοὺς χριεντας κυματισμοὺς τοῦ ὥραιοῦ ἐναερίου κρημένου. Διεισδύει κατὰ μῆκος τοῦ βράχου καὶ φάνεται μᾶλλον κυματίζων ηρόων. 'Ο ἥλιος λάμπει ἀνὰ μέσον αὐτοῦ ἡδύτερος καὶ ὥραιότερος· Φθόνει δὲ εἰς τὸ βάθος λαμπυρίζων ἐκ μυρίων ἀργυρῶν μαρμαρυγῶν. Οὐδεὶς θόρυβος, οὐδεμία λύσις ψυχὴ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ. Μόνον ὄμοιότονος μύρμυρος τῶν καταρρακτῶν ἀκούεται, καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ ἀέρος προξενούμενος ψύθυρος τῶν φύλλων ἐν τῷ δάσει.

'Αριστερά τοῦ σταύρου ἐμελέτησα τὸ τε βάθος καὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ἀμαρτιθεάτρου ἀνέλαβον τὴν πορείαν μου περὶ δυτικὰς ἡλίου πρὸς τὴν ἔδην τῶν Γεδρῶν εἰς ἔκαστον βηματικὴν οὐσίαν ἀνέλαβον τὴν μεταβολὴν τῆς ἀπεστράφραξ. 'Απὸ τῆς κορυφῆς τῶν βράχων εἰς Κακέρνιαν διῆλθον ἀπὸ τοῦ γειτονικοῦ εἰς τὸ ἔκρηκτον καὶ ἀπὸ τῆς Κακέρνιας εἰς Γέδρας τὸ ἔαρ παρήρχετο ἀνεπαισθήτως ἵνα ἐπέλθῃ τὸ θέρος. 'Ενταῦθα ὑφίστατο ἡ δεῖξιν καὶ ἡσυχίας θερμότητος. Ταχότα προσώρως θερισθέντα ἀνέβησαν τὴν ἀγροτικὴν αὐτῶν δομὴν τὰ φυτὰ διέγεισον τὸ ἀρωματικὸν ἐπεραιώναν τοῦ ἡλίου ἀνέπτυξαν καὶ ὅπερ ἡ παρουσία του δὲν διεσπειδάξει πλέον. Αἱ φύλλωρι διανθίεις εὐωδίαζον τὴν ἀτμοσφαράν. Εἰσῆλθον εἰς οἰκίαν τινὰ ἐξ θερμῶν οἰκίαν τούτην τοῦ Πύακος τῆς Νέας.

Εἰς τὸ βάθος τῆς αὐλῆς τοῦ οἰκίου τούτου ὑπῆρχε βράχος τοῦ οὐρανοῦ τὴν πάντας της καταρράκτην. 'Εκάθησα ἐπ' αὐτοῦ. 'Η νῦν ἐπίκτησις καὶ οἱ ἀστέρες ἀνεξάινοντο εἰς τὸ στερέωμα ἀλληλοεύασθαις κατὰ τὴν τάξιν τοῦ μεγέθους των. 'Ολίγον κατ' ἀλίγον ὃ γείμαρρος καὶ ὁ πάταγος τῶν κυμάτων των ἐξηγλειόθησαν τοῦ πνεύματός μου ἔσλεπον, ἀλλ' ὃ νοῦς μου εὔρισκετο ἀλλοιού εἰσέπνευσον εὐρεσσύνως τοῦ μεθυστικὰς ἀναθυμιάσεις τῆς κοινάδος αἰτινες ἀνήργωτος μέγρως ἐμοῦ. 'Τι πάργει τι, ὅπερ ἀγνοῶ, εἰς τὰ ἀρώματα, ἀνακαλοῦν εἰς τὴν μητρόγην μας τὸ παρελθόν. Οὐδὲν ἀναμμιγήσκει, ἡμῖν λαγυράτερον τοῦ